

huske, at det har været en socialdemokratisk mærkesag, at ungdomsuddannelserne skulle under én hat. Det forekommer mig, at der har været forskellige skitser under socialdemokratiske undervisningsministre og forskellige parti-programmer, som har talt meget om den sag.

Man må jo så spørge Socialdemokraterne, om der ikke set fra deres synspunkt også er noget godt ved det, der ligger her på Folketingets bord, for det muliggør jo et praktisk samarbejde især i udkantområderne, hvor små institutioner måske kan hjælpe hinanden.

Jeg vil fortsat være totalt imod de socialdemokratiske ideer om at køre ungdomsuddannelserne sammen og lade dem køre videre som en slags valgfag i en 12-års-enhedsskole. Ikke tale om! Det kunne regeringen ikke drømme om. Så den drøm får Socialdemokraterne lov at beholde for sig selv. Men at man i udkantområder kan bruge de muligheder, der ligger her, til at skabe bedre overlevelsesmuligheder for små institutioner, kan enhver jo se, og det er en af de fordele, der er ved det, som vi drøfter her i dag.

Fru Margrethe Vestager holdt efter min mening et meget konstruktivt indlæg uden ønske om nogen garantier, som hun jo lige så godt som alle andre ved, at man ikke kan give; hun har jo også været undervisningsminister. Selvfølgelig kan man ikke give garantier. Hun sagde, at hun ikke ved, om Det Radikale Venstre bliver en del af et forlig, men hun udelukkede ikke muligheden, og jeg synes, der var noget, vi skal tale om.

Det kan godt være, at der er brug for at vurdere selvejemodellen, men jeg har det altså ligesom fru Tina Nedergaard, at jeg synes, denne konstruktion med selvejende institutioner, som har gået sin sejrsgang gennem hele den offentlige sektor og især undervisningssektoren, må betydes som en succes.

Da gymnasierektorernes formand i et temmelig uartikuleret og usagligt indlæg nedgjorde modellen i en stor artikel i et dansk dagblad, hvem var det så, der straks imødegik ham? Ja, det var såmænd en talsmand fra erhvervsskolerne, som sagde, at han havde uret, og at alle de spøgelse, han så, var der ingen grund til at se. Det på trods af, at nogle af erhvervsskolerne jo godt kan se lidt misundeligt på visse gymnasiers ressourceforbrug. På trods af det ønsker man på erhvervsskolerne at holde fast i selvejemodellen. Lad os se, om vi kan gøre den endnu bedre, men grundlæggende mener jeg, den er kommet for at blive.

Den er et usædvanligt element. Sammenlignet med andre lande er det noget usædvanligt, men det hænger jo sammen med, at vi i Danmark har denne brogede frie skolesektor, som består af 500, måske flere, selvejende institutioner med rammer tildelt af det offentlige og med stor frihed inden for rammerne.

Kl. 16.40

Her har vi så ungdomsuddannelser, som på samme måde får rammerne fra staten, men som selvfølgelig også er underkastet en pædagogisk styring. I begge tilfælde har selvejemodellen vist sig at være særdeles holdbar.

Bestyrelserne er jo ikke demokratiske på samme måde som en kommunalbestyrelse og et Folketing, men de har f.eks. en regional forankring, som der jo her har været talt meget om behovet for, og så repræsenterer de også aftagerne, som jo også er vigtige.

Hvis vi finder den rette måde at sammensætte bestyrelserne på de nye institutioner på, eller rettere sagt på de institutionsformer, som her bliver selvejende, så kan det blive en lige så stor succes her. Det er jeg overbevist om.

Fru Margrethe Vestager nævnte, at kommunerne jo skal visitere til specialundervisning af voksne, og det syntes hun var lidt mærkeligt i visse henseender. Ja, måske, men hvem skulle ellers gøre det? Det er jo det, der er svaret: Hvem ellers? Nogen skal jo gøre det.

Hvis jeg skal opsummere, vil jeg sige, at fordelene ved det, vi her behandler, er, at ungdomsuddannelserne kommer under samme hat. Det giver mulighed for sammenhæng, det giver et ensartet myndighedsansvar, det gør det lettere at overleve i tyndbefolkede egne gennem samarbejde, og så vil jeg også gentage, at vi hermed indfører en model, som har været en succes i anden sammenhæng.

Min eneste ærgrelse i forbindelse med dette forslag er, at jeg ikke fremsatte det allerede i slutningen af 1980'erne, dengang statsgymnasierne blev overført til amterne. Dengang skulle vi have indført selvejemodellen. Det gjorde vi ikke, men jeg har det ualmindelig godt med, at nu gør vi det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ministeren. Jeg beder ministeren blive på talerstolen. Der er flere ordførere, der har bedt om korte bemærkninger, og det er først fru Pernille Rosenkrantz-Theil.